

O AKTORACH

Choć każdy nowy projekt wiąże się z rekrutacją nowych członków, kilka osób na stałe stanowi trzon teatru. Każde z nich jest specjalistą w swej dziedzinie i przyczynia się do stwarzania stylu Najlepiej Dochowanego Sekretu.

Trev Hill - absolwent Uniwersytetów w Glasgow i Belfaście, jako człowiek teatru ma wiele twarzy: jest śpiewakiem, bębniarzem - bodhranistą, muzykiem ulicznym, lalkarzem, reżyserem, a także - od czasu do czasu - pisarzem i badaczem (jego ostatnia wyprawa do Macedonii w maju 1999 roku miała na celu badania nad tradycyjną sztuką zapasów w tureckich i albańskich społecznościach). Prowadzi on też warsztaty lalkarskie w Anniesland College i Szkockim Centrum Lalki i Maski.

Alistair Edwards - absolwent wydziałów Muzyki i Socjologii na Uniwersytecie w Glasgow, jest znakomitym wiolonczelistą, aktorem i śpiewakiem. Śpiewa w Glasgowiańskim Chórze Gospel. Bierze udział w wielu poza-BKS-owych przedstawieniach (m. in. „The Visit” w Teatrze James’a Arnott’a w grudniu 1998 a ostatnio w „Beyond the Pale” w teatrze „The Arches” w Glasgow). Jakkolwiek sam jeszcze o tym nie wie, tego lata podejmie wysiłki w celu skomponowania muzyki do nowego spektaklu opartego na fińskim eposie „Kalewala”.

Katryn Edwards - skrzypaczka tradycyjna i uliczny muzyk, jak również studentka fotografii. Dołączyła do BKS w listopadzie 1998, natychmiast stając się nieodzowną. Jej gwałtowny styl gry na skrzypcach stał się prawie wizytówką grupy, skłonił też członków teatru do stworzenia zespołu muzyki tradycyjnej i udania się w tej postaci do Szkocji i Irlandii. W wolnych chwilach wprawia się jako koneser polskich wódek i nieomylny nawigator porannych powrotów do domu.

Andy Keane - najnowszy nabytek grupy, dołączył do BKS przy okazji ostatniego muzycznego tournée po Irlandii. Jako świetny gitarzysta (Andy też gra na ulicy) wzbogacił zarówno stronę muzyczną jak i teatralną spektakli BKS-u.

Jude Milligan - niedawna absolwentka prestiżowej „Le Coq”, paryskiej szkoły teatru maski, dołączyła do BKS koło Wielkiejnocy by udać się z zespołem na świąteczną wyprawę do Polski. Jej udział jako znawczyni tańców irlandzkich, nadał charakter spektaklowi „The Selkie Story”. Wszyscy bardzo się cieszymy z jej rychłego powrotu do Glasgow, który stanie się okazją do udziału w nowym spektaklu opartym na „Kalewali”.

BESTKEPT SECRET

„Opowieści kanterberyjskie”

*Trev Hill
Katryn Edwards
Alistair Edwards
Andy Keane*

Olsztyn, 23 lipca 1999
REGIONALNY OŚRODEK KULTURY

OPOWIEŚCI KANTERBERYJSKIE

W czasie, w którym powstały „Opowieści kanterberyjskie”, cieślów i młynarzy dzieliła odwieczna nienawiść. Nieprzypadkowo zatem poproszony o opowieść Cieśla obiera za przedmiot złośliwej opowiastki Młynarza, Młynarz zaś z kolei odplaca mu się jeszcze bardziej kaśliwą historią.

Opowieść Młynarza. Stary Cieśla ma piękną i młodą żonę. Żona ma dwóch zalotników: studenta Nicholasa i szpetnego Absaloma. Student obmyśla plan: opowiada Cieśli, że szykuje się nowy Potop, i że musi on zbudować trzy krzepkie cebry, w których on sam, jego żona oraz on, Nicholas, uratują się przed falami powodzi. Łatwowierny mąż przystaje na plan: gdy praca jest już skończona, wszyscy troje zawisają u powały w swoich cembrach czekając na potop; Cieśla zostaje poinstruowany, że na okrzyk „Woda!” ma odciąć swoją kadełkę by bezpiecznie wznieść się na powierzchnię wód. Podczas gdy Cieśla modli się o zbawienie duszy, młodzi oddają się miłosnym igraszkom. Absalom, który usycha z miłości do pięknej Cieśliny, przychodzi by porozmawiać z nią choćby przez płot. Zostaje przywitany przez Nicholasa, który udaje, że to nie on, lecz jego bogdanka przychodzi na spotkanie. Poproszony o pocałunek, nadstawia...

Opowieść Cieśli. Dwóch studentów postanawia ukrócić znane w całej okolicy szachrajstwa skąpego Młynarza. Pod pretekstem chęci poznania sztuki mielenia, jeden sam wysypuje do żaren przyniesione ziarno, drugi zaś pilnuje, by nie przepadła ani garstki mąki. Rozjuszony Młynarz spuszcza z uwięzi ich konia. Studenci puszczają się w pogoń za zwierzęciem. W tym czasie Młynarz odbiera „należną” sobie mąkę, z której piecze chleb. Gdy studentom udaje się złapać konia, jest już noc i zmuszeni są prosić Młynarza o gościńnię. Po kolacji wszyscy układają się do snu w tej samej izbie: w jednym łóżu studenci, w drugim młoda córka Młynarza, a przy trzecim, gdzie spoczną Młynarz i jego żona, stoi kołyska z dzieciątkiem młynarstwa. Tej szalonej nocy namiętności niechaj widz nie spuszcza wzroku z kołyski...

BESTKEPT SEKRET

Teatr BestKept Sekret powstał w Belfaście w 1997 roku, w rezultacie współpracy dwóch członków Towarzystwa Dramatycznego Królewskiego Uniwersytetu w Belfaście.

Martin McEvoy, wówczas student prawa, obecnie czynny zawodowo adwokat, i Trev Hill, doktorant antropologii, postanowili wspólnie wystawić „Opowieść Młynarza” Chaucera w postaci monologu scenicznego. W skład przedstawienia wchodził teatr ruchu, sztuka bajania oraz elementy *commedia dell'arte*. Reżyseria Treva i pełna werwy gra Marty’ego wydały znakomite owoce. Do sukcesu spektaklu w dużej mierze przyczynił się fakt, iż był on całkowicie odmienny od wszystkiego, co się wtedy działo w Królewskim Towarzystwie Dramatycznym (The Queen’s Dramatic Society).

Chłopcy postanowili zatem powołać do życia więcej projektów tej natury. W rezultacie narodził się BestKept Sekret (Najtajniejszy Sekret), które to imię wynikało z żartu na temat pierwszego spektaklu, miał on bowiem być najlepiej dochowana tajemnicą w szeregach QDS. Kilka jeszcze przedstawień powstało pod egidą Królewskiego Towarzystwa Dramatycznego aż do lata 1997, kiedy to Trev powrócił do Glasgow, gdzie wprawił w ruch *BKS Scotland*. Tam też, w marcu 1998, w kooperacji z kilkoma grupami z Glasgow, powstała nowa wersja „Opowieści Młynarza”. Jednocześnie Martin kontynuował działanie *BKS Ireland*. Choć wymogi zawodowe ograniczyły działalność teatru w Irlandii, Martin wciąż tworzy nowe scenariusze, mając na oku rozmaite projekty, szczególnie zaś BKS-u stronę internetową.

Od 1998 BKS występuje w Glasgow i Edynburgu, jak również wypuszcza się na wyprawy do Polski, zwłaszcza na zaproszenie Teatru Wiejskiego „Węgajty”. Przy okazji jednej z nich aktorzy wzięli udział w ekspedycji na północ Polski by tam uczestniczyć w wyprawie wielkanocnej („alilujce”) nauczając przy tym szkockich tańców.

Teatr planuje nowe przedsięwzięcia w Szkocji i w Polsce, jak również prowadzi negocjacje w sprawie spektakli w Macedonii pod koniec 1999 roku.